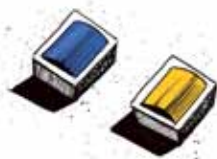

BEELDVULLEND

TIM VOORS Alleen

‘Alleen’ is de titel van het boek dat Tim Voors (47) schreef over zijn wandeltocht die een half jaar duurde. Het is een kwetsbaar en tegelijk krachtig verhaal, dat met eigen foto-, schilder- en tekenwerk is geïllustreerd en daarom met recht ‘a piece of art’ genoemd mag worden.

“Het boek gaat in eerste instantie over mezelf, maar uiteindelijk ook over de lezer.”

Tekst **Roxane Catz** Beeld **Krijn van Noordwijk** Illustraties **Tim Voors**.

Een paar jaar geleden voelde hij een soort van ‘innerlijke noodzaak’ voor een *time out* in zijn eentje en besefte met enige verbazing dat hij nog nooit langere tijd alleen was geweest. En dan niet zomaar een weekje vakantie, maar lopen over de Pacific Crest Trail, van Mexico naar Canada, met 4286 kilometer een van de drie grote langeafstandswandelingen van Amerika. Dit betekende dat hij een half jaar lang zijn huis, haard, vrouw en hun drie kinderen moest verlaten. Voor de meeste mannen met een jong gezin zou het reden genoeg zijn om dit plan direct weer uit hun hoofd te zetten, maar voor Tim werd het eerder een queeste. Naast kunstenaar, zakenman, vader en vrijbouter, wilde hij ontdekken wie hij in essentie was, hoever zijn fysieke mogelijkheden strekten, welke krochten in zijn ziel nog onontdekt waren en wat het leven nog meer betekende. “Uiteindelijk was het een compromisloze zoektocht naar vrijheid, maar een beetje *selfish* was het wel.” Tim: “Ons levensmodel in het Westen is in alle opzichten dermate comfortabel dat ik mezelf betrapte op lichtelijk in slaap sukkelen. Zoals Pink Floyd dit ooit bezong met hun nummer *Comfortably numb*. Veel mensen die een trail gaan lopen, doen dit om bepaalde zaken te verwerken, zoals na een scheiding, ziekte of een andere crisis. Maar waarom zou je daarop wachten? Ik zie het daarom meer als een vorm van preventie. Ik geloof heel erg in het je fysiek verplaatsen uit je bekende omgeving en daarnaast ook echt langdurig fysiek en mentaal afzien. Op die manier kom je tot de ware essentie omdat er even geen ruimte in je hoofd is voor eindeloos analyseren. Lopen, drinken, eten, slapen, je blaren verzorgen en overleven. Die combinatie werkt als therapie. Ik ben er zeker een prettiger mens door geworden en hier heeft iedereen in mijn omgeving profijt van.” Wat onlosmakelijk verbonden is met het lopen van een zoge-

naamde *thru-hike* – een langeafstandswandeling die binnen een kalenderjaar moet worden afgelegd – is het hebben van een zogenaamde *trail name*, en die verzin je niet zelf maar krijg je van een mede-hiker. Tim: “Ik was nog redelijk aan het begin van mijn tocht toen ik *Savage* tegenkwam, een hiker die eruit zag als een heavymetalfan. Omdat ik op dat moment aan het schilderen was, kreeg ik van hem mijn trail name: Van Go, afgeleid van Van Gogh. Thuis heb ik te weinig tijd om te schilderen, maar tijdens de tocht genoot ik ervan om regelmatig kleine schilderijtjes te maken, als herinnering maar ook een visuele uiting van mijn gevoelens.

4286 kilometer, 6 maanden, 6 miljoen stappen, 25 zero’s (dagen dat je niet loopt), 100 hamburgers, 50 slangen, 120 biertjes, 250 pakjes noedels, 6 paar schoenen, 21 resupply dozen, 8 kilo gewichtsverlies, 10 jointjes, 2 beren, 5 coyotes, 300 schilderijtjes en 8000 euro later tikte Tim het eindpunt in Canada aan en was hij vele inzichten rijker. Een aantal van zijn lessen deelt hij aan de hand van zijn eigen kunstwerkjes met Salt.

Meer over Tim Voors? Op randomtrails.com lees je alles over zijn avontuur, de voorbereidingen, zijn materiaallijst en andere trails die hij liep. Ook kortere, want je hoeft niet zo ver, diep en lang te gaan om jezelf te ontmoeten. Op GetSalt.com (shop) is zijn boek ‘Alleen’, te koop.

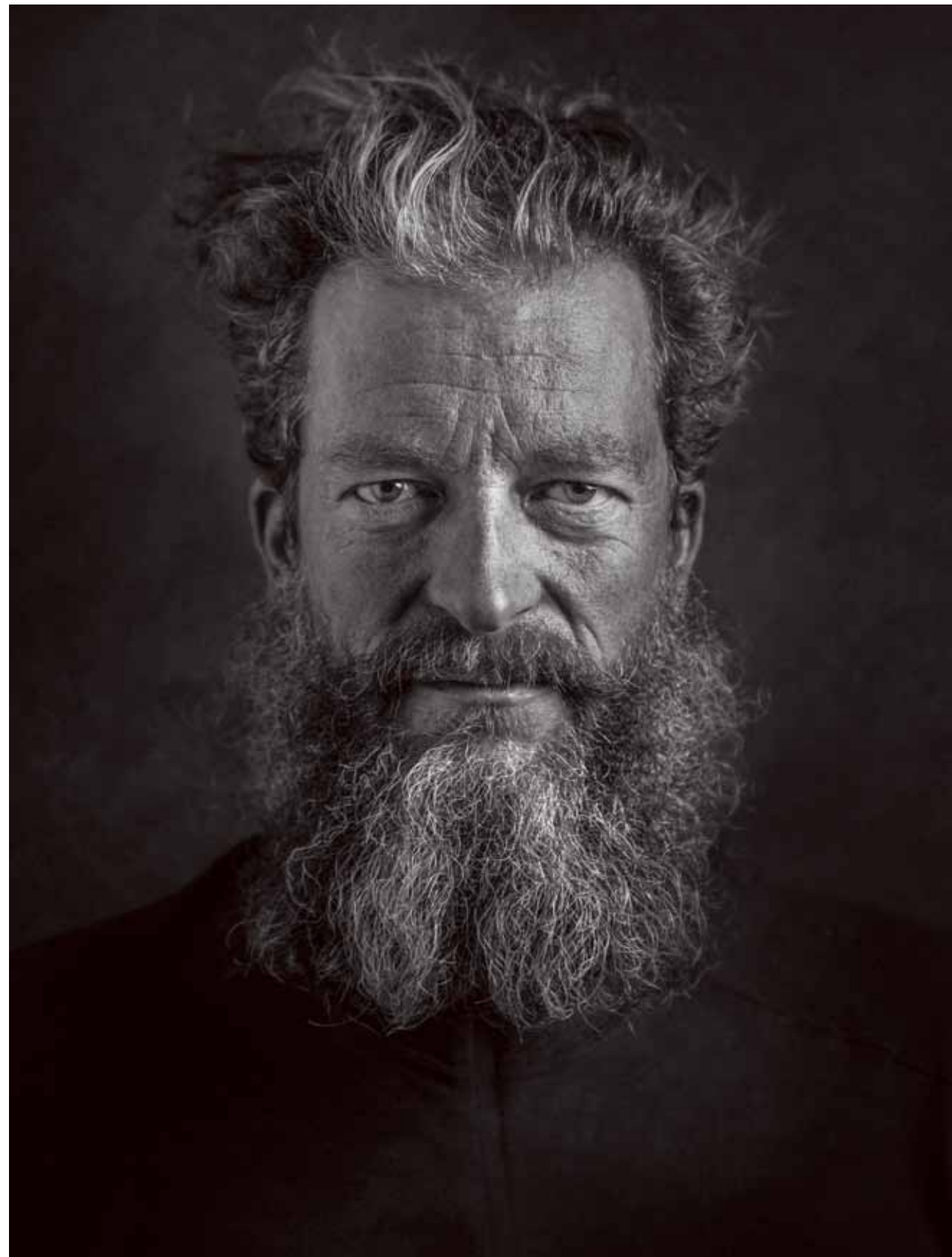
SALT
MEETUP

**MASTERCLASS SCHILDEREN
MET TIM VOORS**

**DATUM 9 NOVEMBER
LOCATIE BROEK IN
WATERLAND**

SLECHTS 15 PLEKKEN

**INSCHRIJVEN
GETSALT.COM (MEETUPS)**

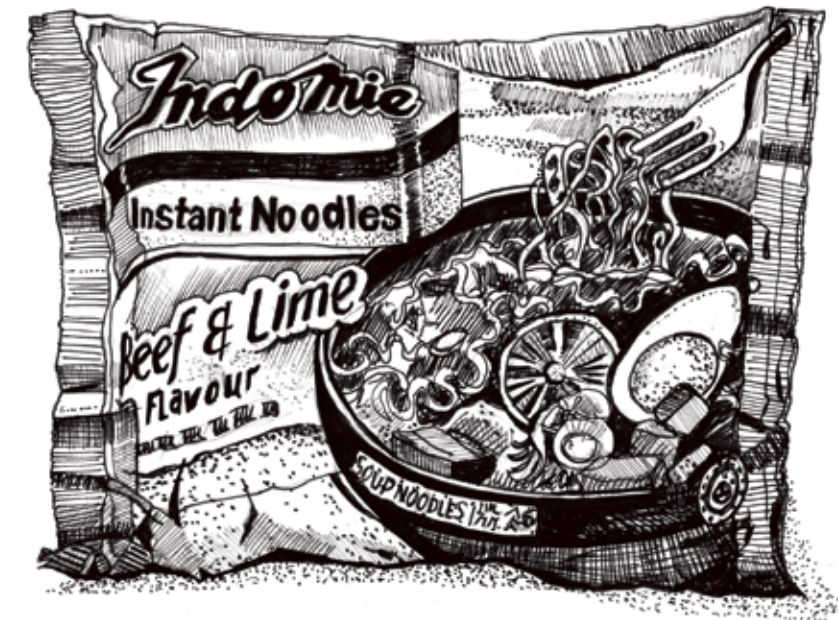

ANGST “Niets is bevrijdender dan je angst overwinnen. De grootste angst voor mij was er vooral in het jaar vóór mijn vertrek. De beren en de slangen zaten voornamelijk tussen mijn oren. Daar waren ze vele malen groter. Het heeft vooral te maken met de angst voor het onbekende. Zoals ook zeven weken door de woestijn lopen. Ik kon me daar echt niets bij voorstellen. Nu ben ik me aan het voorbereiden op de CDT, de Continental Divide Trail, ook wel *Grizz-country* genoemd vanwege de vele grizzlyberen die je pad kunnen kruisen. Niet echt iets om naar uit te kijken. En toch kies ik daarvoor terwijl ik ook zorgeloos naar Ibiza zou kunnen gaan.”

LIEFDE “*If you don't love yourself who will?* vind ik een duidelijke uitspraak. Ik zie dat veel mensen zich volledig opofferen aan de ‘goede zaak’ en dat is natuurlijk ook een goede zaak, maar wat jammer is dat ze daarmee aan hun eigen dromen voorbijgaan. De balans daartussen vinden is wat mij drijft. Ik wilde deze trail heel graag lopen, maar had het nooit kunnen doen zonder de support van mijn gezin, maar ook nooit zonder al die mooie mensen die ik op mijn pad tegenkwam en van wie ik zoveel ben gaan houden. Ik geloof dat als je elkaar de ruimte gunt, dit de ultieme uiting is van liefde.”

ZIJN & DOEN “Tijdens het lopen beluisterde ik veel audioboeken en raakte erg geïnspireerd door het verhaal van het 13-jarige Pakistaanse meisje Malala, die zich inzet voor de meisjes die van het taliban-regime niet naar school mogen. Ik was onder de indruk van haar kracht en vastberadenheid waarmee ze deed wat ze voelde dat ze moest doen. En zo inspireerde ze mij om een GoFundMe-website op te zetten en mijn vrienden te vragen 1 dollar te doneren voor elke kilometer die ik liep. Voor elke donateur maakte ik een schilderijtje. Binnen twee weken haalde ik 4.286 dollar voor haar op.”

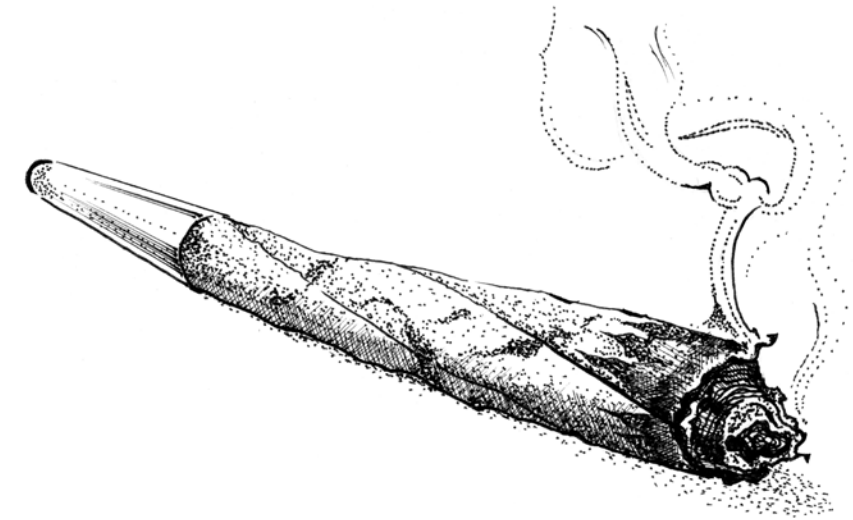
ZUINIG “De vraag werd: hoe kunnen we langer met ons geld omgaan? Als we willen leven zoals we ambiëren - met werk en veel vrijheid in de natuur - dan moeten we wel zuinig zijn. Duurzaam klinkt wellicht aardiger, maar is inmiddels zo’n modewoord geworden. Het woord ‘zuinig’ heeft een negatieve connotatie, maar ik vind het een uitdaging. Het betekent dat je iets laat. Er zit een duidelijke keuze in. Zeker in onze tijd van overvloed.”

FLEXIBEL “Dit is een thema waar ik veel over heb nagedacht. Flexibiliteit was bepaald niet mijn sterkste kant. Ik wilde altijd graag mijn eigen plan doorzetten en was snel ongeduldig, zowel in mijn werk als privé. Dit heeft me zeker ook wel wat opgeleverd, maar maakte me niet altijd een leuker mens. Ik denk dat ik er uiteindelijk een starre oude man door was geworden. Tijdens de trail had ik geen keuze meer en heb ik dit wel móeten leren. Het inzicht dat ik hierdoor kreeg was dat inflexibiliteit daarom geen waarheid is, maar een keuze.”

TIJD “Op de trail verloor ik mijn gehaastheid en kreeg ik een nieuw gevoel voor tijd. In plaats van altijd maar ‘alles’ proberen te doen, verdeel ik mijn leven nu meer in verschillende blokken. Zo zijn er de periodes dat ik wandel en de periodes dat ik werk. Ook zoek ik naar steeds meer manieren om een passief inkomen te genereren, waarbij mijn lichaam niet meer hoeft te komen opdagen. Dat is een actieve houding geworden. Daarom is nu een deel van ons huis een bed & breakfast geworden en ook mijn boek verkoopt goed en wordt inmiddels internationaal uitgegeven.”

VERTROUWEN “Dit is het belangrijkste thema en inzicht waardoor ik de dingen nu doe zoals ik ze doe. Er niet alleen maar over lezen, praten en fantaseren maar het ook écht daadwerkelijk omzetten naar handelen en vertrouwen op een goede afloop. Dat is de fase waar ik nu in zit. Ik weet inmiddels wat ik kan en iedere keer komen er toch weer opdrachten en kansen op mijn pad nadat ik een periode ben weg geweest. Ik wilde de angst voor de dood voelen om het leven meer te ervaren. Mijn vertrouwen in het proces was er desondanks altijd. Ik heb nooit getwijfeld of ik het zou overleven.”

STILTE “Als experiment heb ik tijdens de trail heel bewust vijf dagen lang niet gesproken. Het leek me best lastig, maar bleek verrassend eenvoudig. Ik kon even niet meer interrumpen, vloeken en roddelen. Dat maakte het een goede les in nederigheid. Ook hoorde en beleefde ik alles veel intenser. Op de trail werd er gek genoeg veel drugs gebruikt. Ik heb er mijn allereerste joint leren roken en werd er wel relaxed van. Nu koop ik soms zo’n kant-en-klare joint in Amsterdam om dat gevoel af en toe op te roepen. Die ligt dan gewoon op een plankje in de keuken. Zo blijft het allemaal duidelijk en bespreekbaar voor mijn kinderen.”